

„DŹ”

Układ narządów artykulacyjnych jest identyczny jak przy „ć” (środek języka unosi się ku górze, i zwiera się z podniebieniem, czubek języka na dole). Różnicą są dodatkowo występujące drgania więzadeł głosowych, które kontrolujemy, przykładając dłoń do krtani.

1. Wywołanie głoski „dź”

Po uzyskaniu prawidłowej głoski „ć”, głoska „dź” pojawia się zazwyczaj spontanicznie. W przypadku trudności z uzyskaniem prawidłowego położenia języka, postępujemy jak przy głosce „ć”, dodatkowo wprowadzając w ruch struny głosowe.

Wymowę można uzyskać polecając wymawianie po sobie głosek „d” oraz „ź”. D + Ź =>DŹ, d zia => dzia.

2. Ćwiczenia usprawniające język – jak przy głosce „ś”

3. Ćwiczenia właściwe.

dzia, dzio, dzie, dziu, dzi

działo, działka, dziadek, dzionek, dziób, dziupla, dziura, dzień, dzieło, dzieci, dziennik, dziewczynka, działło, dzięcioł, dzik, dziwak, dźwig, dźwięk

adzia, odzio, edzie, udziu, idzi, ydzi

łodzie, miedziany, budzik, grudzień, przedział, tydzień, goździk, gwoździe, łabędzie, żółędzie

Dzień Dziecka
dziób łodzi
dziewiąty tydzień
dziupla dzięcioła

dziesięć gwoździ
dzikie łabędzie
dźwięk budzika
dzielny niedźwiedź

Budzik budzi dzieci.
Dziś widziałem dzika.
W dziupli siedzi wiewiórka.
Za tydzień będzie grudzień.
Dziewczynka spaceruje po ogrodzie.
Madzia sady na działce goździki.
W niedzielę zwiedziliśmy zoo.
Obok łodzi pływa dziesięć dzikich łabędzi.

Tadzik dostał na urodziny duży dźwig.
Dziadek widział w lesie niedźwiedzia.